

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 589/2015-34

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. februára 2016 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a zo sudcov Lajosa Mészáros a Ladislava Orosza prerokoval prijatú sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátkou Mgr. Vierou Laczovou, Dolné bašty 2, Trnava, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 95/2006 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 95/2006 porušil základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré je Okresný súd Trnava p o v i n n ý zaplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 296,44 € (slovom dvestodeväťdesiatšesť eur a štyridsaťštyri centov), ktorú je Okresný súd Trnava povinný vyplatiť na účet advokátky Mgr. Viery Laczovej, Advokátska kancelária, Dolné bašty 2, Trnava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Vo zvyšnej časti sťažnosti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 589/2015-20 z 23. septembra 2015 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 95/2016 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti vyplynulo, že namietané konanie začalo na návrh sťažovateľky, ktorý podala na okresnom súde 14. septembra 2006 a ktorým sa domáhala vypořádania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, *„nakoľko odporca nebol ochotný sa mimosúdne dohodnúť a ani po podaní žaloby nesúhlasil s finančným vyrovnaním pre navrhovateľku, napriek skutočnosti, že spoločne nadobudnutý majetok za trvania manželstva užíval na čas po rozvode výlučne sám... Navrhovateľka sa tak ocitla bez domova a bez finančných prostriedkov a jediným riešením bolo rozhodnutie súdu na základe predmetnej žaloby.“*

Sťažovateľka v odôvodnení sťažnosti okrem iného uviedla:

„Na základe predložených listinných dôkazov a aj z výpovedí účastníkov konania v zápisniciach vyplýva, že odporca užíval sám spoločne nadobudnutý majetok a účelovo sa bránil finančnému vyrovnaniu aj za cenu marenia pojednávania, keď mu bolo zo strany súdu pohrozené niekoľkokrát pokutou, avšak žiadna mu nebola za 9 rokov udelená. Preto odporca maril úspešne konanie, súd jeho konaniu nebránil a preto nie je možné akceptovať vyjadrenie súdu, že úkony sa vykonávali priebežne a dlhšie časové úseky medzi pojednávaniami sú spôsobené mimoriadnou zaťaženosťou súdu. My sme ani nenamietali časové úseky medzi pojednávaniami, ale časté marenie pojednávania zo strany odporcu a nekonanie súdu v tomto smere, čo jednoznačne zvýhodňovalo odporcu v tomto konaní... Žiadna z pokút zo strany súdu nebola realizovaná, čím sa umožnilo odporcovi vedome mariť toto konanie.

Navrhovateľka sa zúčastnila každého pojednávania, čo jej ale spôsobuje problémy v zamestnaní a vzhľadom na to, že je samoživiteľka, jej aj taká hrozba, akou je strata zamestnania, spôsobuje obrovskú psychickú záťaž. Zo strany navrhovateľky bolo ospravedlnené len pojednávanie dňa 4.6.2008 z dôvodu PN PZ navrhovateľky. V danej veci absentuje právo na spravodlivé, nestranné konanie v primeranej lehote.

Navrhovateľka teda od rozvodu musela sama riešiť zložitú situáciu, do ktorej ju dostal odporca a túto situáciu nevyriešilo ani podanie žaloby, keď súd ani po takmer 9-tich rokoch nevyslovil rozhodnutie napriek tomu, že boli vyriešené všetky sporné otázky v konaní. Záverečné stanoviská podali účastníci konania už v r.2014, avšak súd opätovne predvolal svedka, ktorý v konaní už vypovedal a po tomto pojednávaní znovu vyzval účastníkov konania na dohodu. Navrhovateľka dňa 22.12.2014 oznámila súdu, že účastníci nedospeli k dohode a žiada, aby súd vo veci konal. Súd určil pojednávanie na deň 22.4.2015 a nič nebránilo tomu, aby rozhodol. Na pojednávaní v tento deň sa obidve strany zhodne vyjadrili, že nemajú ďalšie návrhy na dokazovanie a že sa pridržiavajú svojich záverečných stanovísk. Napriek tejto skutočnosti súd nerozhodol vo veci, ale nepochopiteľne a bez uvedenia dôvodu odročil pojednávanie na termín 24.6.2015. Na základe uvedených skutočností nie je možné ani predpokladať, či súd na tomto pojednávaní rozhodne, nakoľko neodročil vec za účelom vyhlásenia rozsudku. Teda naďalej trvá stav právnej neistoty.

A pozitívne nie je ani vyjadrenie predsedu OS v Trnave, keď listom zo dňa 5.5.2015 považuje sťažnosť navrhovateľky podanú dňa 24.4.2015 za nedôvodnú a odvoláva sa na mimoriadnu záťažnosť súdov a zároveň uvádza, že na pojednávaní vytyčenom na deň 24.6.2015 sa predpokladá rozhodnutie vo veci. To znamená, že pripúšťa možnosť, kedy nemusí byť vo veci rozhodnuté na tomto pojednávaní. Neexistuje však dôvod, pre ktorý na pojednávaní dňa 22.4. 2015 súd nerozhodol, alebo nestanovil termín v lehote jedného mesiaca za účelom vyhlásenia rozsudku.

Týmto svojim konaním, či lepšie povedané nekonaním, dostal Okresný súd Trnava sťažovateľku do veľmi zlej situácie, vyvoláva u nej dlhodobý stav právnej neistoty, čím jej spôsobuje aj veľkú psychickú záťaž, ktorou trpí aj maloletý syn ■■■ a za zlú situáciu oprávnene viní konanie otca maloletého a konanie súdu. Odporca do dnešného dňa nebol ani raz potrestaný za to, že zmaril bezdôvodne 9x pojednávanie, čím pri dnešnej frekvencii pojednávaní maximálne 2x v roku úspešne zmaril štyri roky konania. ...

Odporca nebol ochotný pristúpiť v konaní na žiadnu dohodu a jedinou ponukou z jeho strany bolo finančné vyrovnanie v sume 4.149,24 eur (125.000,- Sk), čo pri preukázanej hodnote spoločne nadobudnutého majetku manželmi za trvania manželstva bolo výsmechom. Až po vykonanom dokazovaní po ôsmich rokoch navrhol finančné vyrovnanie v sume 15.000,- eur, čo potvrdil v záverečnom stanovisku dňa 22.4.2015... Takáto dohoda je pre navrhovateľku neprijateľná, neodzrkadľuje spravodlivé rozdelenie spoločne nadobudnutého majetku...

Navrhovateľka pociťuje veľkú bezmocnosť a beznádej, keď ani súd nie je schopný zabezpečiť jej právo na spravodlivé konanie v primeranej lehote.

Týmto konštatujem, že prvostupňový súd ani po deviatich rokoch vo veci právoplatne nerozhodol, pričom sťažovateľka ako účastník konania nemá žiadny podiel na vzniknutých preťahoch v konaní. Tiež musím skonštatovať, že v žiadnom prípade sa nejedná o tak zložitý prípad, aby bola uvedená dĺžka konania primeraná.“

Z uvedených dôvodov sťažovateľka žiada ústavný súd o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 9 000 €, poukazujúc na to, že „9 rokov je dosť dlhá doba v živote človeka, najmä skutočnosť, že spoločné dieťa od svojho detstva vyrastalo s matkou po nájmoch a príbuzných, nakoľko boli bez finančných prostriedkov na zabezpečenie si

bývania, zostali bez základných potrieb nevyhnutných na život, čo sme niekoľkokrát zdôraznili po podaní žaloby. Ani dieťa si nezaslúžilo detstvo v chudobe, ktorú mu pripravil jeho otec a toto je nezvratné. Naopak, odporca si užíval blahobyť na úkor svojej bývalej manželky a ich spoločného syna a ani súd nebol nápomocný pri riešení tak zložitej situácie pre matku a dieťa.“

Sťažovateľka na základe uvedeného navrhuje, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1. Okresný súd Trnava v konaní č. 9C/95/2006 porušil základné práva [REDAKOVANÉ] na spravodlivé rozhodnutie vo veci, bez zbytočných prietahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jej právo na prerokovanie veci spravodlivo v zmysle zákonných ustanovení a v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje vo veci konať bez zbytočných súdnych prietahov na prvostupňovom súde, t. j. na Okresnom súde v Trnave.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 9.000 EUR, ktoré jej je Okresný súd Trnava povinný zaplatiť v lehote do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Trnava je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy konania z titulu právneho zastúpenia v sume 296,44 EUR... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu na účet právneho zástupcu.“

Na výzvu ústavného súdu sa k veci písomne vyjadril okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou, listom sp. zn. 1SprV/770/2015 doručeným ústavnému súdu 29. novembra 2015.

Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedla:

„Vec vedená pod sp. zn. 9C/95/2006 je konaním o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode a vzhľadom na rozsah vyporiadavaného majetku a potrebu preukazovania investícií do nehnuteľnosti a potreby rozsiahleho dokazovania na tvrdenia účastníkov konania ide o právne i skutkovo zložitú vec. K predĺženiu súdneho konania značne prispel svojim správaním i odporca tým, že maril pojednávania.

Pôvodne vec bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi [REDAKOVANÉ], počas jej stáže na Krajskom súde v Trnave bola vec pridelená sudkyňi [REDAKOVANÉ], po skončení stáže bola vec vrátená na prejednanie [REDAKOVANÉ] a po jej odchode z tunajšieho súdu bola vec pridelená náhodným výberom elektronickými prostriedkami sudkyňi [REDAKOVANÉ] dňa 2.1.2014. [REDAKOVANÉ] v konaní vykonávala úkony priebežne, doplnila potrebné dokazovanie a vo veci dňa 24.6.2015 rozhodla. Proti rozsudku zo dňa 24.6.2015 podal odporca 14.8.2015 odvolanie a spis bol predložený Krajskému súdu v Trnave 6 10.2015 na rozhodnutie vo veci.

Považujem za potrebné uviesť, že zákonná sudkyňa vo veci konala plynulo a priebežne vzhľadom na neprimerane vysokú zaťaženosť sudcov Okresného súdu Trnava, ktorí pracujú pod vysokým tlakom počtu nevybavených vecí vzhľadom na skutočnosť, že Okresný súd Trnava je dlhodobo personálne nedostatočne obsadený, keď v súčasnosti chýbajú na tunajšom súde 10 sudcovia.“

K vyjadreniu okresného súdu zaujala stanovisko sťažovateľka podaním doručeným ústavnému súdu 24. novembra 2015, v ktorom najmä uviedla:

„Aj konajúci súd vo veci priznal, že bol to odporca, ktorý často a bezdôvodne maril pojednávania, čím prispel k predĺženiu súdneho konania. K tejto skutočnosti sme sa tiež podrobne vyjadrili, keď v sťažnosti uvádzame, ako bezdôvodne sa nedostavoval odporca na pojednávanie, súd mu iba hrozil pokutou, avšak žiadna nebola realizovaná.

Tiež konajúci súd odôvodňuje nekonanie vo veci nedostatkom sudcov, teda neprimerane vysokou zaťaženosťou súdu, čo však nemôže byť na úkor sťažovateľky.

Najväčším problémom je však fakt, že predsedníčka OS v Trnave sa vôbec nevyjadrila ku skutočnosti, ktorá okrem iného bola dôvodom podania predmetnej sťažnosti a to, že sudkyňa na pojednávaní dňa 22.4.2015, kedy sa obidve strany zhodne vyjadrili, že nemajú ďalšie návrhy na dokazovanie a že sa pridržiavajú svojich záverečných stanovísk, ktoré boli dlhšiu dobu v spise, nerozhodla, ale nepochopiteľne a bez uvedenia dôvodu odročila pojednávanie na deň 24.6.2015, čo znamenalo, že sťažovateľka nemala žiadnu istotu, že v terno deň už sudkyňa rozhodne.

Záverom chcem uviesť, že t. č. už došlo k rozhodnutiu prvostupňového súdu. avšak odporca, ako sme všetci predpokladali, podal odvolanie a tým oddialil právoplatnosť tohto rozhodnutia minimálne o ďalší rok. Preto apelujem na tento súd, aby urýchlene vyhovel sťažnosti sťažovateľky a tak zmiernil jej zložitú a nezávidenia hodnú situáciu, ktorú jej spôsobil odporca a tiež súd svojim nekonaním, keď iba súd môže v tomto prípade vykonať nápravu.

Aj vyhovenie tejto sťažnosti v celom rozsahu by bolo len slabou náplastou za to, čo musela podstúpiť sťažovateľka za rozvod s odporcom a taktiež ich spoločný syn. Hoci sa už pri rozvode stále hovorí o najlepšom záujme pre maloletého, tu táto skutočnosť celý čas absentuje. Odporca sa nikdy nechoval ako otec maloletého, skutočný záujem o maloletého nemal a postaral sa o to, že maloletý žil s matkou od rozvodu bez akýchkoľvek finančných prostriedkov a bez strechy nad hlavou, čomu prispel aj súd svojim nekonaním.“

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil takýto priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 9 C 95/2006:

Dňa 14. septembra 2006 sťažovateľka podala na okresnom súde žalobu o vyporiadanie BSM.

Dňa 3. októbra 2006 okresný súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu.

Dňa 11. októbra 2006 sťažovateľka zaplatila súdny poplatok.

Dňa 7. novembra 2006 okresný súd vyzval odporcu, aby sa vyjadril k návrhu sťažovateľky.

Dňa 7. decembra 2006 sa odporca, zastúpený advokátkou, vyjadril k návrhu sťažovateľky, ktorý žiadal zamietnuť.

Dňa 11. decembra 2006 okresný súd pripojil rozvodový spis tunajšieho súdu sp. zn. 27 C 63/05.

Dňa 26. júna 2007 okresný súd nariadil pojednávanie na 15. august 2007 a zároveň vyzval účastníkov konania na predloženie listinných dôkazov k veciam patriacim do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“), ako aj o čerpaných úveroch.

Dňa 12. júla 2007 právna zástupkyňa odporcu požiadala o odročenie pojednávania na iný termín z dôvodu čerpania dovolenky v zahraničí.

Dňa 15. augusta 2007 okresný súd odročil pojednávanie na 24. október 2007 z dôvodu neprítomnosti účastníkov a ich právnych zástupcov. Zároveň opätovne vyzval účastníkov na predloženie listinných dokladov k termínu nariadeného pojednávania.

Dňa 24. októbra 2007 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré okresný súd odročil na 30. január 2008 na žiadosť účastníkov na účel prípadného mimosúdneho ukončenia sporu.

Dňa 24. januára 2008 odporca na základe výzvy súdu predložil listinné doklady týkajúce sa majetku v BSM a súčasne oznámil, že mimosúdnu dohodu nie je možné uzavrieť z dôvodu, že medzi účastníkmi je sporný aj rozsah BSM.

Dňa 30. januára 2008 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré po vypočutí účastníkov konania a ich právnych zástupcov okresný súd odročil na 2. apríl 2008.

Dňa 2. apríla 2008 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré po vypočutí účastníkov bolo odročené na 4. jún 2008 na účel zisťovania rozsahu BSM.

Dňa 27. mája 2008 právna zástupkyňa sťažovateľky doručila ospravedlnenie neúčasti na nariadenom pojednávaní z dôvodu dlhodobej PN.

Dňa 4. júna 2008 okresný súd odročil pojednávanie z dôvodu neprítomnosti účastníkov a ich právnych zástupcov na 19. september 2008.

Dňa 1. augusta 2008 právna zástupkyňa sťažovateľky doručila ospravedlnenie neúčasti na nariadenom pojednávaní z dôvodu liečenia.

Dňa 4. augusta 2008 okresný súd zrušil termín nariadeného pojednávania a nariadil pojednávanie na 22. október 2008.

Dňa 21. októbra 2008 substitučná právna zástupkyňa navrhovateľa požiadala o odročenie pojednávania z dôvodu dočasnej pracovnej neschopnosti a z dôvodu kolízie pojednávaní.

Dňa 22. októbra 2008 okresný súd odročil pojednávanie z dôvodu neprítomnosti účastníkov a ich právnych zástupcov na 21. január 2009.

Dňa 21. januára 2009 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom účastníci žiadali poskytnúť 2-mesačnú lehotu na mimosúdne rokovanie a na ten účel odročiť pojednávanie.

Dňa 30. marca 2009 okresný súd vyzval účastníkov na oznámenie, či došlo k mimosúdnej dohode.

Dňa 17. apríla 2009 právna zástupkyňa sťažovateľky oznámila, že k mimosúdnej dohode nedošlo, a označila ďalšie dôkazy vo veci.

Dňa 30. apríla 2009 právna zástupkyňa odporcu reagovala na výzvu okresného súdu.

Dňa 25. septembra 2009 právna zástupkyňa odporcu požiadala o odročenie pojednávania z dôvodu ukončenia zastupovania vo veci.

Dňa 30. septembra 2009 okresný súd odročil pojednávanie z dôvodu neospravedlnenej neúčasti odporcu a predvolaných svedkov na 2. december 2009. Odporcovi zároveň uložil poriadkovú pokutu 200 €, keďže sa bez riadneho ospravedlnenia nedostavil na súd.

Dňa 2. decembra 2009 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo po výsluchu účastníkov a predvolaných svedkov odročené na 3. február 2010 na účely vypočutia ďalších svedkov.

Dňa 14. decembra 2009 právna zástupkyňa sťažovateľky doručila návrh na doplnenie dokazovania.

Dňa 21. decembra 2009 okresný súd uložil predvolanému svedkovi, ktorý sa opätovne nedostavil na pojednávanie, poriadkovú pokutu.

Dňa 3. februára 2010 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré po vypočutí svedka bolo odročené na 14. apríl 2010 na účely predvolania ďalších svedkov.

Dňa 14. apríla 2010 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré po vypočutí svedkyne bolo odročené na 9. jún 2010 na účely vypočutia ďalšieho svedka.

Dňa 16. apríla 2010 okresný súd zisťoval prostredníctvom dopravného inšpektorátu držiteľov motorového vozidla, ktoré je predmetom konania.

Dňa 29. apríla 2010 okresnému súdu boli doručené požadované údaje.

Dňa 9. júna 2010 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo po vypočutí svedka odročené na 29. september 2010 na zaujatie stanoviska strán k dosiaľ vykonanému dokazovaniu, prípadne oznámeniu ďalších návrhov na dokazovanie.

Dňa 10. júna 2010 okresný súd v zmysle návrhu právnej zástupkyne odporcu požiadal o súčinnosť dopravný inšpektorát, aké motorové vozidlá boli vedené v držbe odporcu za trvania BSM.

Dňa 29. júna 2010 okresnému súdu boli doručené požadované údaje.

Dňa 28. septembra 2010 právna zástupkyňa odporcu požiadala o zmenu termínu pojednávania z dôvodu ochorenia odporcu.

Dňa 29. septembra 2010 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené pre neprítomnosť účastníkov a ich právnych zástupcov na 12. november 2010 na účely doplnenia dokazovania. Okresný súd zároveň žiadal [REDAKOVANÉ], o oznámenie skutočností o predaji motocykla zn. Suzuki.

Dňa 12. novembra 2010 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré po vypočutí svedkyne bolo odročené na 19. január 2011 na účely zhodnotenia dosiaľ vykonaného dokazovania.

Dňa 21. decembra 2010 sťažovateľka doručila vyjadrenie k skutkovej a právnej stránke veci a navrhla doplniť dokazovanie.

Dňa 19. januára 2011 sa uskutočnilo pojednávanie (bez prítomnosti odporcu), ktoré bolo odročené na účel vypočutia odporcu a vyjadrenia sa jeho právneho zástupcu na 23. marec 2011.

Dňa 27. januára 2011 právna zástupkyňa odporcu doručila ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

Dňa 10. marca 2011 právna zástupkyňa odporcu požiadala o zmenu termínu pojednávania, ktorého sa odporca nemôže zúčastniť z dôvodu plánovaného lekárskeho zákroku, pričom nesúhlasí s tým, aby súd konal v jeho neprítomnosti.

Dňa 23. marca 2011 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené z dôvodu neprítomnosti účastníkov a ich právnych zástupcov na 6. máj 2011. Okresný súd zároveň

požiadal príslušné Okresné oddelenie Policajného zboru Trstín o doručenie súdnej zásielky predvolanému svedkovi.

Dňa 5. apríla 2011 Okresné oddelenie Policajného zboru Trstín oznámilo, že menovaný sa na adrese trvalého bydliska dlhodobo nezdržiava a jeho aktuálny pobyt nie je známy.

Dňa 6. mája 2011 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo po výsluchu svedkov odročené na 15. jún 2011 na účel vyjadrenia sa strán k vykonanému dokazovaniu.

Dňa 15. júna 2011 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré po vyjadrení právnych zástupcov účastníkov bolo odročené na 16. september 2011 na účel doplnenia dokazovania. Okresný súd zároveň vyžiadal kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol motocykel zn. Suzuki.

Dňa 1. augusta 2011 bol spis pridelený sudkyňi [REDAKOVANÉ].

Dňa 18. augusta 2011 okresný súd zrušil pojednávanie určené na 16. september 2011.

Dňa 12. septembra 2011 okresný súd vyzval právnych zástupcov účastníkov, aby sa vyjadrili k ďalším návrhom na dokazovanie. Zároveň urgoval predloženie kúpnej zmluvy na motocykel.

Dňa 12. októbra 2011 právni zástupcovia účastníkov sa vyjadrili k vykonanému dokazovaniu a zaslali špecifikáciu BSM.

Dňa 2. novembra 2011 zákonná sudkyňa [REDAKOVANÉ] namietla svoju zaujatosť vo veci.

Dňa 4. novembra 2011 predsedníčka okresného súdu opatrením rozhodla o vylúčení [REDAKOVANÉ] z prerokovania veci sťažovateľky. Spis bol pridelený sudkyňi [REDAKOVANÉ].

Dňa 17. februára 2012 okresný súd nariadil pojednávanie na 3. máj 2012 a zároveň vyžiadal z príslušného dopravného inšpektorátu históriu držiteľov motocykla zn. Suzuki.

Dňa 1. marca 2012 okresný súd dostal požadovanú informáciu.

Dňa 3. mája 2012 sa uskutočnilo pojednávanie (odporca ospravedlnil svoju neprítomnosť z dôvodu PN), ktoré bolo odročené na 14. august 2012 na účel vypočutia účastníkov konania a vyžiadania správy z banky o vkladnej knižke vedenej na maloletého syna účastníkov konania – [REDAKOVANÉ].

Dňa 24. mája 2012 okresný súd požiadal Prima banku o oznámenie skutočností týkajúcich sa vkladnej knižky vedenej na meno [REDAKOVANÉ].

Dňa 12. júna 2012 okresný súd dostal správu z [REDAKOVANÉ] banky.

Dňa 4. júla 2012 okresný súd oznámil [REDAKOVANÉ] banke, že jej neuhradí faktúru za podanie správy, a vyzval ju, aby špecifikovala vecné náklady, ktoré jej vznikli v súvislosti s poskytnutím požadovanej informácie a ktoré žiada uhradiť.

Dňa 1. augusta 2012 bol spis pridelený sudkyňi [REDAKOVANÉ].

Dňa 13. augusta 2012 právna zástupkyňa odporcu oznámila, že ukončila zastupovanie odporcu vo veci. Okresnému súdu bolo zároveň doručené oznámenie o prevzatí zastupovania odporcu [REDAKOVANÉ], spolu so žiadosťou o odročenie pojednávania.

Dňa 14. augusta 2012 sa uskutočnilo pojednávanie (odporca svoju neprítomnosť neospravedlnil), ktoré bolo odročené na 3. október 2012 z dôvodu neprítomnosti odporcu.

Dňa 15. augusta 2012 okresný súd oznámil odporcovi, že jeho účasť na nariadenom pojednávaní je potrebná, preto ak sa neustanoví, bude mu uložená poriadková pokuta.

Dňa 3. októbra 2012 sa uskutočnilo pojednávanie (odporca nebol prítomný, svoju neprítomnosť ospravedlnil dôležitou služobnou cestou), ktoré bolo odročené z dôvodu neprítomnosti odporcu na 16. november 2012. Súd zároveň vyzval odporcu, aby pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty zdokladoval dôvod svojej neprítomnosti na pojednávaní.

Dňa 16. októbra 2012 právna zástupkyňa sťažovateľky požiadala o odročenie nariadeného termínu pojednávania z dôvodu prideleného rehabilitačného pobytu.

Dňa 17. októbra 2012 okresný súd zrušil termín pojednávania určený na 16. november 2012 a určil nový termín na 5. december 2012.

Dňa 22. októbra 2012 okresný súd zmenil termín pojednávania určeného na 5. december 2012 na skorší termín – 21. november 2012.

Dňa 21. novembra 2012 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 6. február 2013 na vykonanie znaleckého dokazovania vo vzťahu k hnutelným veciam a návrhu účastníkov na vyporiadanie pohľadávok a spoločných záväzkov.

Dňa 6. februára 2013 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené pre neprítomnosť odporcu na 13. február 2013. Odporca neúčast' na pojednávaní ospravedlnil pohrebom rodinného príslušníka a ošetrovaním maloletého syna počas choroby.

Dňa 13. februára 2013 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo po vypočutí účastníkov a ich právneho zástupcu odročené na 18. marec 2013 na účel ďalšieho dokazovania.

Dňa 5. marca 2013 sťažovateľka predložila špecifikáciu investícií do nehnuteľnosti v zmysle záverov z ostatného pojednávania.

Dňa 18. marca 2013 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré po vypočutí strán bolo odročené na 25. marec 2013 na účel zaujatia stanoviska procesných strán k spôsobu vyporiadania investícií účastníkov.

Dňa 22. marca 2013 odporca predložil konečný návrh zostatkovej hodnoty hnutel'nych vecí patriacich do BSM a vyjadril sa k špecifikácii vložených investícií.

Dňa 25. marca 2013 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 6. máj 2013 na účel ďalšieho dokazovania.

Dňa 3. apríla 2013 odporca oznámil skutočnosti v zmysle záverov z ostatného pojednávania.

Dňa 4. apríla 2013 okresný súd požiadal o súčinnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „[REDAKOVANÉ]“).

Dňa 12. apríla 2013 [REDAKOVANÉ] oznámila, že požadované informácie môže poskytnúť len so súhlasom majiteľa účtu.

Dňa 17. apríla 2013 okresný súd vyzval právneho zástupcu odporcu na predloženie súhlasu s poskytnutím požadovaných informácií bankou.

Dňa 24. apríla 2013 odporca predložil súhlas s poskytnutím informácií, ktoré tvoria predmet bankového tajomstva.

Dňa 29. apríla 2013 okresný súd opätovne požiadal [REDAKOVANÉ] o oznámenie skutočností tvoriacich predmet bankového tajomstva.

Dňa 6. mája 2013 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito na účel vykonania znaleckého dokazovania. Okresný súd zároveň uzneseniami ustanovil súdnych znalcov z odboru bytového zariadenia a elektrotechniky na ocenenie hnutel'nych vecí tvoriacich BSM.

Dňa 7. mája 2013 okresný súd zaslal ustanoveným znalcom podklady na vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 9. mája 2013 SLSP oznámila požadované informácie týkajúce sa vkladnej knižky.

Dňa 15. mája 2013 ustanovená znalkyňa požiadala o poskytnutie preddavku na vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 24. mája 2013 okresný súd uznesením poskytol ustanovenej znalkyni preddavok na vykonanie znaleckého úkonu.

Dňa 18. júna 2013 ustanovený znalec predložil znalecký posudok na stanovenie hodnoty elektrotechnických zariadení.

Dňa 21. júna 2013 okresný súd vyzval súdneho znalca na dopracovanie znaleckého posudku, teda na určenie hodnoty hnutelných vecí ku dňu zániku BSM, 27. októbra 2005.

Dňa 4. júla 2013 znalec oznámil, že v predloženom znaleckom posudku je hodnota vecí stanovená ku dňu zániku BSM.

Dňa 15. júla 2013 súdna znalkyňa predložila vypracovaný znalecký posudok na určenie hodnoty bytového zariadenia.

Dňa 24. júla 2013 okresný súd vyzval [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] banku na preukázanie vecných nákladov v súvislosti s podaním správy. Zároveň uznesením priznal súdnej znalkyni znalečné.

Dňa 25. júla 2013 okresný súd zaslal vypracované znalecké posudky účastníkom konania, zároveň vyzval súdneho znalca na dopracovanie znaleckého posudku v lehote 14 dní, a to určiť aj všeobecnú súčasnú hodnotu hnutelných vecí.

Dňa 5. augusta 2013 sa [REDAKOVANÉ] vyjadrila k výzve súdu z 24. júla 2013.

Dňa 6. augusta 2013 súdny znalec predložil dodatok č. 1 k znaleckému posudku č. 1/2013.

Dňa 15. augusta 2013 okresný súd zaslal dodatok k znaleckému posudku účastníkom na prípadné zaujatie námietok k nemu.

Dňa 16. augusta 2013 Prima banka odpovedala na výzvu z 24. júla 2013.

Dňa 20. augusta 2013 okresný súd uznesením nepriznal [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] banke náhradu vecných nákladov za oznámenie skutočností v občianskom súdnom konaní.

Dňa 21. augusta 2013 okresný súd vyzval súdneho znalca na špecifikovanie a zdôvodnenie rozsahu znaleckej činnosti zahrnutej v uplatnenej hodinovej odmene.

Dňa 13. septembra 2013 súdny znalec sa vyjadril k výzve okresného súdu.

Dňa 1. októbra 2013 odporca doručil vyjadrenie k predmetu konania.

Dňa 7. októbra 2013 okresný súd nariadil pojednávanie na 27. november 2013, zároveň zaslal sťažovateľke vyjadrenie odporcu z 1. októbra 2013 na zaujatie stanoviska.

Dňa 11. októbra 2013 okresný súd uznesením priznal súdnemu znalcovi znalečné.

Dňa 11. novembra 2013 okresný súd požiadal o súčinnosť Štátny fond rozvoja bývania (ďalej len „fond rozvoja bývania“) vo veci splácania úveru čerpaného účastníkmi konania.

Dňa 21. novembra 2013 okresný súd vyzval súdneho znalca na preukázanie skutočnosti, že je platcom DPH.

Dňa 22. novembra 2013 fond rozvoja bývania oznámil požadované skutočnosti týkajúce sa čerpaného úveru.

Dňa 25. novembra 2013 sťažovateľka doručila stanovisko k vyjadreniu odporcu.

Dňa 26. novembra 2013 okresný súd zrušil nariadené pojednávanie z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne.

Dňa 4. decembra 2013 súdny znalec doručil osvedčenie o registrácii pre DPH.

Dňa 2. januára 2014 bol spis pridelený sudkyňi [REDAKOVANÉ].

Dňa 24. januára 2014 okresný súd vyzval účastníkov, aby v lehote 1 mesiaca doručili záverečné vyjadrenie vo veci s návrhom na vyporiadanie BSM, resp. oznámili návrhy na vykonanie dokazovania.

Dňa 18. februára 2014 odporca doručil záverečné vyjadrenie k veci.

Dňa 3. marca 2014 sťažovateľka doručila záverečné stanovisko k veci.

Dňa 7. mája 2014 okresný súd nariadil pojednávanie na 7. júl 2014.

Dňa 7. júla 2014 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené pre neprítomnosť predvolaného svedka [REDAKOVANÉ] na 22. október 2014.

Dňa 22. októbra 2014 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré po vypočutí predvolaného svedka bolo na návrh právneho zástupcu účastníkov odročené na neurčito na doriešenie sporu mimosúdnou cestou s tým, že právna zástupkyňa sťažovateľky do 3. januára 2015 oznámi, či na podanom návrhu trvá.

Dňa 22. decembra 2014 právna zástupkyňa sťažovateľky oznámila, že k uzatvoreniu mimosúdnej dohody nedošlo, preto trvá na podanom návrhu a žiada o pokračovanie v konaní.

Dňa 22. januára 2015 sťažovateľka doplnila svoje záverečné stanovisko k veci.

Dňa 3. februára 2015 okresný súd nariadil pojednávanie na 22. apríl 2015.

Dňa 12. februára 2015 okresný súd požiadal [REDAKOVANÉ] o zaslanie výpisov z účtu vypočutého svedka.

Dňa 24. februára 2015 [REDAKOVANÉ] oznámila, že požadované informácie môže poskytnúť len so súhlasom majiteľa účtu, keďže tento nie je účastníkom konania.

Dňa 2. marca 2015 okresný súd vyzval svedka na predloženie súhlasu s poskytnutím požadovaných informácií bankou.

Dňa 9. marca 2015 okresný súd vyzval [REDAKOVANÉ] na preukázanie odôvodnených vecných nákladov v súvislosti so splnením povinnosti uloženej súdom.

Dňa 13. marca 2015 svedok predložil súhlas s poskytnutím informácií, ktoré tvoria predmet bankového tajomstva.

Dňa 18. marca 2015 okresný súd opätovne požiadal [REDAKOVANÉ] o zaslanie výpisov z účtu svedka [REDAKOVANÉ].

Dňa 25. marca 2015 [REDAKOVANÉ] doručila špecifikáciu nákladov za podanie správy.

Dňa 30. marca 2015 [REDAKOVANÉ] doručila požadované výpisy z účtu.

Dňa 2. apríla 2015 odporca oznámil zmenu svojho právneho zastúpenia v konaní. Okresný súd zároveň uznesením priznal [REDAKOVANÉ] úhradu nákladov za poskytnutie bankovej informácie.

Dňa 22. apríla 2015 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 24. jún 2015.

Dňa 24. júna 2015 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom súd vyhlásil dokazovanie za skončené a vyhlásil rozsudok.

Dňa 6. októbra 2015 bol spis po podaní odvolania proti rozsudku okresného súdu odporcom doručený Krajskému súdu v Trnave. Vec je vedná pod sp. zn. 24 Co 838/2015.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 95/2006 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Pokiaľ ide o právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov súdom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a rovnako aj podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), je pod konaním, v ktorom sa

takáto vec prerokováva, potrebné rozumieť nielen konanie prvostupňového súdu, ale aj konanie odvolacieho a dovolacieho súdu, ďalej konanie v správnom súdnictve, ako aj konanie o výkon rozhodnutia. Tento právny názor ústavného súdu vychádza z toho, že ani ústava a ani procesné predpisy upravujúce činnosť súdov v občianskych a trestných veciach nevynímajú z ich povinnosti konať bez zbytočných prietáhov žiadnu vec, ktorej môže byť poskytnutá súdna ochrana (I. ÚS 70/98).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že vec nie je právne zložitá, avšak vzhľadom na predmet konania – vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov a rozsah, je možné ju považovať za fakticky zložitú. Pre objasnenie tvrdení účastníkov bolo potrebné pristúpiť k znaleckému dokazovaniu znalcami z odborov bytového zariadenia a elektroniky. Táto skutočnosť mala nesporne vplyv na priebeh namietaného konania a jeho doterajšiu dĺžku.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmvanej veci, ústavný súd zistil, že z 32 nariadených pojednávanií sa sťažovateľka osobne zúčastnila 13. Aj z dôvodu jej neúčasti a márneho pokusu o mimosúdnu dohodu museli byť viaceré pojednávania odročované.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu. Namietané konanie dosiaľ trvá desať rokov. Ústavný súd konštatuje, že hoci postup okresného súdu bol pomerne plynulý, pojednávania (spolu 32) boli nariadované v krátkom časovom slede

(hoci z dôvodu neúčasti účastníkov konania, ale aj práceneschopnosti konajúcej sudkyne museli byť viaceré z nich odročené), z hľadiska dodržania imperatívu ustanoveného v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je možné jeho dĺžku akceptovať, pretože signalizuje, že v napadnutom konaní z dôvodu nedostatočne efektívneho postupu okresného súdu dosiaľ nedošlo k naplneniu účelu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ktorým je odstránenie právnej neistoty účastníkov konania (m. m. IV. ÚS 280/2011, III. ÚS 269/2012, III. ÚS 103/2013).

Vzhľadom na celkovú dĺžku konania okresného súdu ústavný súd konštatuje, že v konaní došlo k prieťahom, ktoré boli čiastočne spôsobené zložitou vecou, čiastočne aj správaním účastníkov konania, ale najmä v dôsledku postupu okresného súdu, preto vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy druhej vety ak porušenie práv alebo slobôd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. V zmysle § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto základné právo alebo slobodu porušil svojou nečinnosťou, vo veci konal podľa osobitných predpisov.

Keďže okresný súd 24. júna 2015 rozhodol o návrhu sťažovateľky a od 6. októbra 2016 sa vec nachádza na krajskom súde, ústavný súd neprikázal okresnému súdu konať, tak ako to požadovala sťažovateľka v petite svojej sťažnosti.

Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka požadovala priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 9 000 €, poukazujúc na to, že *„9 rokov je dosť dlhá doba v živote človeka, najmä*

skutočnosť, že spoločné dieťa od svojho detstva vyrastalo s matkou po nájmoch a príbuzných, nakoľko boli bez finančných prostriedkov na zabezpečenie si bývania, zostali bez základných potrieb nevyhnutných na život, čo sme niekoľkokrát zdôraznili po podaní žaloby. Ani dieťa si nezaslúžilo detstvo v chudobe, ktorú mu pripravil jeho otec a toto je nezvratné. Naopak, odporca si užíval blahobyť na úkor svojej bývalej manželky a ich spoločného syna a ani súd nebol nápomocný pri riešení tak zložitej situácie pre matku a dieťa.“.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťúčením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal aj v kontexte toho, že finančné zadosťúčinenie nemá byť náhradou škody, ktorú sťažovateľka prípadne v namietanom konaní utrpela, za odôvodnené priznať jej finančné zadosťúčinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, ako aj vzhľadom na všetky okolnosti zisteného porušenia jej práv považuje za primerané v sume 1 000 €.

Z uvedených dôvodov ústavný súd o žiadosti sťažovateľky o priznanie primeraného finančného zadosťúčinenia rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a spísanie ústavnej sťažnosti). Za dva úkony vykonané v roku 2015 patrí odmena v sume dvakrát po 139,83 € a režijný paušál dvakrát po 8,39 € v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov

za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú sumu 296,44 €.

Úhradu za tretí úkon - vyjadrenie sťažovateľky z 19. novembra 2015, nepriznal, pretože tento úkon nijako neprispel k objasneniu veci.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. februára 2016